

ĐỒ-VĂN-Y
QUẢN-LÝ
Giá bán như trình
AN-HA
Trọng năm.....5400
Sáu tháng.....8 00
Giá bán riêng nhật
trình L'APPEL
Trọng năm.....6400
Sáu tháng.....4 00
Giá bán chung hai bên
Trọng năm.....10400
Sáu tháng.....6 00

AN-HA-BÀO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG—Boulevard Delanoue—Santho
Directeur Politique: **TRẦN-ĐẮC-NGHĨA**

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-NÓI
Về việc mua bán hay là
mua nhật-trình hay là gửi
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. ĐỒ-văn-Y quản-lý
Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gửi số tiền
luôn, bốn-quán lấy làm
thăm cảm.

Những phỉrông TRÊN BỘC TRONG GIẤU

Hien thời cái phong trào "trên
bộc trong giầu" ở xứ ta, chẳng cần
nói ra, tưởng cho ai cũng đều rõ,
một ngày một hành trưởng thêm
ra chẳng biết đến đâu là cùng.
Chẳng kể tại đất Saigon là một đô
thành đông đảo, thì từ phiên ba,
người đông của nhiều, sự chơi bởi
xa xỉ, làm cảnh thích tình, thì
không trách gì sự lên ngó hoa
trương, trai trai gái gái, không thể
nào không trực tiếp với các cuộc
thú vui đó cho được! thậm chí ở
các châu thành nhỏ, các chợ quê
cũng các chôn hương-thôn thì đều
thấy cái phong-trào trai gái ngày
nay cũng nạm-nượp thái quá.

Bình tâm thử xét bởi nguyên do
nào mà xui cho cái phong-trào
trên-bộc trong-giầu, hóa tưởng
thì... không mấy người
nghĩ đến, còn các nhà
khoa-văn dựng tên như muôn đạo
bào quang. Và lại trong xã-hội ta
hiện thời thấy biết bao là kẻ dâm-
đuôi nơi trường sinh-huật nghèo-
nàn khổ-sở. Bị sự từng-rời quân-
bach trong trường sinh-huật này,
nên có nhiều người, bôn tánh
biếng nhác, không chịu kiên cố lo
làm ăn lại chẳng kể gì đến đến
liêm-si. Trai thì xu hướng trong
việc trộm cướp, gái thì không còn
xem chữ tiết-trình giá đáng ngàn
vàng nữa. Cái tư-tưởng của quốc-
dân về sự sinh-huật thì cứ chắm-
chì trong cái phạm-vi kim-tiền, hề
làm chi được ra tiền thì làm, dầu
cho thương luân bại lý, cũng
không màng đến. Nẻo đạo đức xem
dường như phủ lấp nơi kết xô hề,
cả đến những nhà danh giả cũng
thầy có làm nhà bỏ mặt nề nếp cũ,
gia đình giáo-dục xưa thả trôi dòng
bích. Bực thanh-niên phần nhiều,
hè học thư đồ dờ dang dang, tán
học không ranh, cựu học không
thông, chẳng tiếp xúc được bên
nào, đã vậy mà lại tập tành ngông-
nghênh, tự kiêu tự đắc, tự tưởng
mình là tú ba lợi-lạc, chẳng kể kẻ
lớn, không thương người tật bệnh,
lơ trau-dối thân-thể, sửa soạn y-
phục cho đẹp, lán là các nhà khách-
sàng, đập-dều ong bướm tường
dòng, cái hi vọng tưởng có bày
nhiều, vui vui đẹp đẹp là cùng vậy.
Ngọn sông đối phong bại tục
này vẫn lại còn lan-trấn cả bên nữ-
giới: đến cả con gái xứ ta trước
kia là những bực tề-gia nội-trợ,

đường giáo-dục cứ ở trong cái
phạm-vi tam-tung từ-dức; mà than
ôi! buổi này nào còn được mấy
nhà như thế trong bốn triệu đồng-
bào ở Nam-kỳ này?—Thiệt nghĩ:
phong-hóa xã-hội suy đồi thì có
khác nào một người mà tiết-hạnh
hồng mạt. Người mạt nết thì
thường do sự thích chí bề ngoài
với cái thị-dục vô hạn áp chề trong
tâm phát hiện lẫn nhau mà ra. Cứ
xem như tại đô-thành Saigon và ở
các châu-thành trong các tỉnh, hề
sự an chơi phóng túng này ra bao
nhiều, thì sự thích-chí cũng kịch-
liệt bấy nhiêu, vậy cho nên cái thị-
dục thường khu hay áp chề được
cái lý-tưởng về đạo-dức. Và lại: xã-
hội ta trong lúc giao-thời này chưa
có một nền trật-tự nào để làm qui-
tắc cho quốc-dân; kẻ theo mới, mà
nghĩa cũ, vậy nên: mới tự do lấy
mới, cũ cũng tự do lấy cũ, cũ mới
xen lẫn, ai thích dầu theo đó,
không giới hạn, không trật-tự.....
như thế, bảo sao trong nước chẳng
thầy đầy những việc đối phong bại
tục, o-uê luân-thường, lại thầy biết
bao những cảnh gia-dình chống
sớm mai, vợ buổi chiều, biết bao
phương trên bộc trong giầu, gái là-
lời, trai thất giáo, choán mặt cả
chợ đông, cả nhà khách sạn, trên
lời hoa nguyệt, thả giọng phong
tinh: dầu cho đến: tuổi xuân, miệng
còn hơi sữa, (14, 15 tuổi) sức chưa
thanh mà dâm cả gan đem thân
chiếm dâm trong cuộc trang hoa....
Ôi! ngàn thay! mà cũng thương
hại thay!

Nhà nước vẫn có lưu tâm đến
vấn-đề này, thường cho sở Cảnh-
soát cũng sở tuần-thành độ thám
mà nà-trớc những phường liêu
ngô hoa tường, phong tình o-uê
được trừ mỗi hại cho dân, bởi
thường thầy có làm con nhà khuê-
cát, chỉ vì một tâm tình dục mà
quên thân vàng ngọc, nờ đem vui
lập nơi bưng lăm, thiệt là uổng oan,
nhục-nhà đó vậy.

PHẠM-KY-XUONG

**Bởi nhờ khô ráo mau
nên XÀ-BONG CADUM
dùng ít hao, vì dùng
cho mòn còn chúc xiêu
cũng còn dùng đặng.**

Hai thứ tướng bát Cải-lương mới xuất bản nên xem

Dùng buổi kim-thời nhưn tâm phần
nhiều coi mỗi hân-mộ dĩ điều hát-
xướng ca-ngâm mới là điệu hát cải-
lương; còn cái điệu hát-bộ cũ: về mặt,
mang râu, đeo hia, đội mào, nỏ-lực
bào hao, mùa nhào ở la in ỏi, thì xem
dường như nhảm chán, ít người
muốn xu-phụ đến nữa vậy. Ta thử
xem trong hai rạp hát: một rạp hát
theo điệu cũ, một rạp hát theo điệu kim,
thì những người đi xem, thà là họ vui
lòng mua giấy 10 má xem hát cải-lương;
chứ chẳng chịu tốn 3, 4 các bạc để vào
xem hát bộ cũ. Mà cũng thật, điệu hát
cải-lương, ngoài việc sắp-dặt khéo-
tương-tự ở nơi sân khấu; còn có việc
ca-ngâm bi-oán thâm-trầm, lảnh-lớt,
khiến cho những người nghe đến bất
quần dau gan tất, do-nào tâm tình.....
ôi! thương về đâu?... lại bất nhớ về
đâu?... 2..... bảo chẳng mê chẳng ham
cho dăng nào!

Tuy thí xuất hiện, các nhà làm văn
buổi này do điều hát cải-lương mà đạt
nhiều bổng-tưởng dư bài bản ca ngâm
nghe rất lý thú. Như mới đây ở Coirang
"Tiết-Liên lương duyên" rút một
đoạn trong bộ truyện Đường chính-
đông lúc Tiết-nhơn-Quí mới xuất thế
đến nhà Liễu vương-ngoại làm tiểu
cung trong đám thợ-mộc đang cất 1
cái lầu cho ông quan này, con gái của
Vương-ngoại thương xót kẻ nghèo
thừa ưc lấy làm ỉ lòng-Y cho Tiết-
nhơn-Quí mà phải chịu tội nghiêm-
trừng của chu năng...v.v., bị nhân
được xem từ thì chỉ chung trong bốn
tướng này, thấy tất-giả chẳng những
lớp-lang sắp đặt rành rẽ, câu văn đối
đáp chững chàng; mà lại có nhiều bài
ca ngâm theo điệu cải lương kim thời
đọc càng thâm-thủy không bắt nhảm
bất chán được. Bốn tướng này:
những câu văn, những bài ca cũng
là mang lớp được phân minh, tại còn
gồm đủ luân-lý tiết nghĩa; như lớp
Liều vương-ngoại trị con, tuy nhiều
người cho là quá nghiêm khắc, vì nhân
tâm ai thấy vậy cũng đau lòng mà nói,
chớ chính xét ra: đạo nhà ông mình
xử, chánh nước mới quảng thì, gái
lang làm tặc nết, do phủ qua đầu,
lâm nhục tồ-lông, dầu cho thất cũng
không tiếc. Có câu: "Nghiêm phụ xuất
hiếu tử, lại còn: tử bất giáo phụ chi
quá, nghĩ cho ông Liễu trị nhà một
cách nghiêm nghị như thế mà còn
không khỏi con hư, hà tất là cứng
con. Ôi! đời này, bị nhiều nhà cứng
con cho nên nổi, thầy biết bao!

Thuyền-quyên trong ruột dây hoa
[nguyệt]
Quần từ ngoại da lăm khi hung.
Ngân thay! mà chẳng phải là một
mình bi-nhân dầy than thở, các hàng
tri-thức có gan óc cũng giống nói
chàng nghe nói thì thôi, chớ nghe
nói đến hai tiếng "Phong hóa" của
người mình hiện nay, thầy đều chắc
lười, thờ phỉ, lặc đầu, ngó xuống.....
Bốn-tướng "Tiết Liên lương duyên"
của M. Lâm-doan- hành đây, tuy
chẳng dám rằng một vị thuốc để trừ
cđi bệnh "Phong hóa suy đồi", nhưng

đọc đến, tướng chẳng phải là chẳng
bổ ích cho luân-lý cương-thường của
người nước mình đó. Vậy bi-nhân
xin đề lời giới-thiệu bốn tướng này
ước mong cho được nhiều người
ghé mắt vào như bi-nhân đây, tướng
chẳng phải là uổng công xem đọc.

Bi-nhân cũng tiếp được một bổng-
tưởng hát Cải-lương khác nữa là
"Tăng-Đại giả gái" mới xuất bản của
M. Mộng-Trần ở Phong-Thanh (Bắc-
liêu) giới đến. M. Felix Lê-chơn-Tám
biệt hiệu là Mộng-Trần, là khi khán
quan chưa tồn cũng từng nghe danh,
văn là một nhà văn-si kim-thời, niên
kỷ tuy hầy còn xuân, nhưng mà bề
ngón luận rất hùng-hồn, học thức
rông, kiến văn xa, thường đề nhiều
bài dư-luận và thí phủ trong các báo
quốc-âm ở Nam-kỳ, lại rất am thực
trong nghề viết tướng hát cải lương.
M. Mộng-Trần có làm thầy dạy tướng
hát cho nhiều gánh cải lương, như là
Tân-hiệp-Thành, Nam-nghĩa-lợi, Tập-
lịch-Ban v.v. bấy lâu nay đã xuất bản
nhiều bộ Tiểu-thuyết và nhiều cuốn
tướng như năm rồi "Khu
bản 2 lần: 10.000 cuốn, thiên hạ đều
hoang nghinh. Năm nay lại xuất bản
cuốn tướng "Tăng-Đại giả gái" này,
bi-nhân chẳng cần nói nhiều: lấy
những câu văn và bài ca ngâm mà
sánh, chớ không nói đến những đoạn
thâm trầm bi oán cũng những đoạn
hỉ nộ vui cười, (vì tích tướng Tăng-
Đại giả gái có nhiều chuyện éo-le vui
cười vỡ bụng) thì thử tướng Bửu-
cảnh trùng duyên không hi kiếp. Đối
đáp xứng chữ, câu văn chải chuốt,
lúc ai bi thì lời nói rất tạo nhà thâm
trầm, khi thịnh nộ thì câu văn hùng
đông, lại đến lúc khôi-hại thì đề lời
không tục mà ý tứ vui cười. Tóm một
lời: cách hành văn của M. Mộng-Trần
trong bốn tướng này: (bi-nhân không
thuật sự tích trong bốn tướng Tăng-
Đại giả gái, vì xem cái nhân "giả gái"
cũng đủ biết có sự vui ngộ rồi,
quí vị hầy mua lấy một cuốn xem
cho đủ đầu dưới mới hay, chớ dầu
có thuật ra đây, bất vì cũng thuật sơ
lược, dừc đoạn, mất hay đi, nên bi-
nhân xin nói cách hành văn của M.
Mộng-Trần đó thôi) thật là có ý tứ,
tướng chữ quí vị đọc đến bất chán
chỉ vui lòng không đến đòi chán được.

Vậy bi-nhân xin đề ừ hàng trên
đây trước là khen M. Mộng-Trần có
tài viết tướng hát cải-lương, sau giới-
thiệu giùm cho bốn tướng "Tăng-Đại
giả gái" này và cầu xin quý Đồng-buồng
mua lấy một cuốn để con nhàn hă
xem chơi cho tiêu-khiêu, lại cũng
là một dĩ an, một người một ít giúp
lấy người mình và nông tri tác giả
hầu có xuất bản thêm 3, 4 thứ tướng,
truyện, sách chỉ hừu dùng cho đời
về sau.

Thế-Trung

Văn uyên

Khuyến bản thí

Nghèo mà đa tốt đáng người khen
Nghèo chẳng tham lam cũng chẳng hèn
Nghèo vốn càng thương đời chớ phụ
Nghèo tròn trung hiếu thế nào chen

Nghèo mà kinh sử danh thơm rạng
Nghèo màng cây bira đo dinh phen
Nghèo sạch nghèo trong nghèo nữ sớ
Nghèo gìn đạo đức thế gương sen

Giầu làm đều quấy chả ai khen
Giầu lẫn lộn người tánh rất hèn
Giầu cứ bo bo hai miệng túi
Giầu mong khản khản một lòng ghen
Giầu không đạo nghĩa giàu đâu đáng
Giầu chẳng nhưn luân khó dễ phen
Giầu xấu bia danh là trước-phu
Giầu mà như vậy chẳng bằng sen
TRẦN-THÀNH-ĐỨC

Mỗi giây đoàn thể

Hai chữ đoàn thể nói ra ai mà
chàng rõ, hề người nước nào có
lòng cùng nhau thì nước ấy giàu
dân ấy mạnh, dầu cho phá núi lập
sông cũng được. Còn chẳng có
lòng cùng nhau, không thương
yêu không giúp đỡ với nhau, dầu
cho cái việc nhỏ mọn di nữa cũng
không làm chi cho thành được.
Nên muốn việc, việc nào dặng
thành tựu vững bền thì cho mọi
người cùng nhau, dầu cho cái
sởi sang cũng nhau, dầu cho công
kia việc nọ, nếu có đều chỉ trở ngại
thì ít cũng hoàn toàn kham được.
Ta thử xem người khách cư ngụ
nơi nước ta, mỗi việc nào hề làm
có ích chung cho nhau, thì họ làm
cũng dặng về vang xinh đẹp, là
bởi tại sao vậy? còn mình lại kếm
thua như vậy? Ấy là cùng tại
người ta biết thương yêu lấy nhau
chẳng nề hao công tốn của, hề
xướng lên lập việc chi hay là làm
việc hữu ích chung cho nhau thì
hết thầy đều đóng một lòng chung
dầu mà lập cho thành làm cho nên
việc ích lợi chung đó, (chớ có ai
mà ngoài miệng trách người ta
rằng không lòng, chớ trong bụng
chẳng có một điểm gì tốt ráo), họ
xướng lên làm thì sẽ nên, chớ
chẳng chịu làm việc trò cười miệng
thề bao giờ!

Thầy người ta như vậy, rồi nghĩ
đến mình cũng bất buồn lòng,
người mình chỉ được nói cái miệng
mà cái lòng chẳng có chút chi gọi
là giúp đỡ nhau, phần nhiều lo
toan cứ thủ câu độc thiện kỳ thân
ai lo cho này.

Tôi mà tỏ ra đây thì e cho các
ngài cho tôi là "Đồng trầu nhà, gà
mình lại bươi"; song các ngài cũng
thường thầy, từ ngày dân ta nhờ
cái ánh sáng ở bên Âu-Mỹ chói
qua, thì dân ta nhờ đây mà biết
lấy câu đoàn thể chung lo việc ích
lợi, song cái sở người biết lấy đoàn
thể đó, thì chẳng được nhiều. Bởi
cớ nên người mình mà muốn
xướng lên lập thành một việc ch
hoạc công-nghệ, thương nghiệp
cũng là hội bùn chung với nhau

thi thường lấy làm đình dài lắm, là vì kẻ sợ hao công, người sợ tốn của, kẻ trời người sụt, tính hơn tính thua, so tài song chức, thét rồi phải hóa ra dở dang, người môn tri, kẻ môn lòng phải hư phải bỏ.

Như thường thấy trong việc nhỏ mọn, trong một xóm, một xường thờ, một sở làm, anh em thường ngày chung cùng nhau lễ thì phải có lòng yêu mến nhau mới là phải; lễ một người gặp việc mừng thì mình cũng mừng mừng cùng người, hoặc là gặp việc buồn thì anh em cũng hết lòng dạ chung lo giúp đỡ với người hữu sự đó, chứ có lý gì ghen nhau trong một việc gì đó, rồi cứ cảm cảm, dẫu cho người đó có việc chi cũng dằn dặt, như vậy thì anh em một chỗ mà chẳng khác nào kẻ ngoại bang.

"Ồi, này các anh em ơi! phải nghĩ rằng: chẳng phải người hữu sự đó trông nhờ người nào giúp cho thành việc đâu! Nếu mình có lòng giúp đỡ người ta thì cũng như mình làm việc bốn phần của mình, chứ chẳng nên tưởng vọng nghĩ vẩn như bọn vô lương chẳng biết thương nhau, muốn từ lợi một mình; việc người làm phải cho mình, mà lại không nhớ, đừng người có việc thì mình không giúp, lại còn chê dè ý chẳng muốn cho ai một lòng với người đó, mới là kỳ thay!

Bởi ai đó, nếu có lòng dạ chẳng lành như vậy, khả sớm sửa lại, chờ đợi giữ thời tự kỷ tự lợi thì chẳng những bị tiếng chê cười, mà lại đến con mình hữu sự thì chờ trách người không đem lòng phụ trợ!

Ấy vậy, ở đời này, đoàn thể là một mối giây tương ái tương thân, xin đồng bang hãy lưu tâm đến.

V. N. AN

Hội thi bằng cấp sơ học

Ngày 6 Juillet 1925 tại Trường Cànthor

Kỳ thi Bằng cấp sơ học năm nay tại trường tỉnh Cànthor đã mở ra ngày 6 Juillet 1925. Các thầy ông cử 180 sĩ tử; sau khi chấm bài xong và hạch miêng xong xuôi thì còn lại có 100 trò được chấm đầu.

Bản báo xin đăng tên các sĩ tử trúng thi dưới đây. Bản này là do theo số thứ tự trong sổ nhập trường thi (Numéro matricule) mà đăng ra, chứ chẳng phải kẻ cao thấp được; vì bản báo không thấy được Ban hội Giám khảo đăng bản các sĩ tử chấm đầu hạng nào, chỉ có nghe họ đánh những sĩ tử dưới đây được chấm đầu mà thôi.

Ngô-v-Bích	Lương-v-Thi
Phan-ng-Châu	Hồ-quang-Sơn
Trần-ngọc-Hoành	Nguyễn-k-Sanh
Ng-v-Phước	Phùng-kim-Luân
Cao-v-Tư	Phan-thành-Kiên
Phạm-công-Thành	Edouard Portier
Ng-ngọc-Thiều	Trần-bá-Doan
Ng-v-Trạch	Cao-v-Trang
Chung-bá-Mỹ	Lê-v-Quyên
Trần-v-Điện	Hứa-yen-Phai
Phạm-ngọc-Lân	Phan-quang-Phat
Trần-v-Hậu	Lê-dinh-Đạo
Ng-v-Huê	Đinh-thái-Đông
Ng-v-Tây	Lâm-Xai
Hồ-v-Trung	Phan-v-Dao
Tân-dại-Hồng	Huỳnh-l-Bân
Trần-v-Côn	Huỳnh-v-Tân
Trương-v-Hải	Ng-v-Thạch
Lương-v-Thành	Phạm-v-Tru
Trần-ng-Cầu	Ng-v-Trong
Lê-qu-Huỳnh	Ng-hữu-Điện
Ng-v-Ở	Ng-chi-Thiệu
Triệu-l-Hưng	Đào-phu-Hậu
Huỳnh-v-Tuất	Phạm-v-Hội
Lê-v-Sỹ	Hồ-v-Trường
Võ-v-Chiêu	Ng-v-Côn
Triệu-c-Thành	Đặng-qu-Vân
Lương-v-Siêu	Lê-v-Hành
Ng-v-Bà	Võ-v-Đông
Trần-ng-Chương	Huỳnh-v-Hưng
Lý-thời-Út	Tô-v-Ba-dit-Dung
Đặng-v-Khanh	Ng-sanh-Dương

Ecole des jeunes filles de Cànthor

Huỳnh-thị-Hội Ng-thị-Vân
Ng-thị-Hội Châu-thị-Giỏi
Ng-thị-Thời Đái-thị-Huê

Phạm-thị-Phát
Institution Võ-Vân

Ng-v-Quyên Vương-hiệp-Ngon
Lâm-ng-Điêm Ng-v-Sự
Trần-lân-Ngo Ng-v-Đương

Điêu-Nỗi

Candidates libres

Huỳnh-h-Phát Bùi-v-Đô
Trương-v-Hi Văn-thế-Bân

Đương-v-Ngân Phan-thị-Hai

Ngô-thị-Vân Lê-thị-Ni

Ng-v-Khanh Lâm-v-Thắng

Ng-v-Ninh Trần-v-Huân

Lê-v-Đông Võ-v-Khai

Huỳnh-v-Sang Ng-v-Thường

Phạm-v-Thom Ng-bá-Chương

Võ-q-Trung Trần-v-Sáu

Ng-v-Mậu Huỳnh-c-Thành

Tự do diễn đàn

Bản báo tiếp được và đăng bài dưới đây nếu quá thật ông Hương-cả Bùi-vân-Hiên hữu công giúp việc làng thăm niên, cầu xin Chánh-phủ xét đến.

B. B.

HỮU CÔNG TÁC THƯỜNG

Từ xưa đến nay đầu quan viên Chánh-ngách giúp việc nước cho đến hương-chức làng, hề người nào có công thì được thưởng còn có tội thì bị trừng, ấy là luật công bình của Chánh-phủ vậy.

Nghĩ như ông Bùi-vân-Hiên đây người ở làng Đông-thành (Cànthor) từ ngày ra làm làng, từ thanh mi chí u bạch phát, nhà ông thì giàu, mà có lòng như đức hay làm phúc cho dân nghèo nàn, năm nào lụt lội, ả, chúng dân địa mua người ta một đồng tư, đồng rưỡi một gi; còn có ông thì bà một đồng, đồng hai một gi mà thôi.

Từ ngày ông lãnh chức Xã-trưởng đến nay thì các chức Hội-tế ông cũng có làm đủ chức. Hiện bây giờ ông làm chức Hương-cả trong làng đã bốn năm năm rồi mà quan trên và phần tổng chưa chịu cho ông thôi vì tánh tình của ông hiền-hà và hay săn-sóc việc làng, lại mấy lần Quốc-trái ông cũng cho hơn và giúp Hương-chức làng trong mấy kỳ Quốc-trái được thăng số nữa.

Ông ra giúp việc trong làng từ ấy đến nay, chẳng có một đồng tiền lương bổng chi, chỉ có cơm nhà áo vợ mà thôi.

Mới đây nhà-nước có làm lộ từ Cái vồn xuống Trườn thì ông cũng hết lòng sốt-sắng đem hòm lưng-lội bắt từ tên dân cho đủ số, mà làm cho rồi lộ ấy, chẳng nề tốn hao chút nào; lại vợ con ông ở nhà gói bánh này bánh nọ một hai có dâng cho dân làm xôi ăn bữa trưa đỡ đói; tuy không đủ số, chứ cũng giúp được nửa ngày cho dân; ấy cũng là đều làm phúc của vợ chồng ông cả Hiền đó.

Bởi vậy cho nên chúng dân tôi ước mong xin ông chủ Bút An-hà-Báo (Cànthor) nhìn cho chúng tôi một chèo giấy dư trong qui họ, mà dâng mấy lời thành-thiết của chúng tôi đây ngõ hầu tại quan Chủ-tỉnh Cànthor và quan Chủ quận châu thành, cùng thầy cai thấy Ban tổng An-trưởng lấy lòng hài-lai xin cùng chánh-phủ ban thưởng cho ông cả Bùi-vân-Hiên, một tấm khước-bài danh dự để tỏ lòng ơn vô-lợi.

Được như vậy mới khỏi phụ lòng người có công khó nhọc nhiều năm, và làm gương cho mấy vị thiếu-niên phần chi giúp việc làng sốt-sắng.

Chúng dân tôi rất mong trông phép công bình của Chánh-phủ ân từ cho kẻ có công cùng nhà-nước.

Làng Đông-thành,
Chúng dân đồng bái.

Nhi vụ tân khoa

Tiếp được tin của cô-giao tôi là M. Đặng-văn-Chiêu ở Trườn gọi cho hay rằng: 2 người em của thầy mới chiếm được bản vàng. (1) M. Đặng-văn-Lý đầu "Examen de sortie de l'Ecole supérieure de droit à Paris, 2°". M. Đặng-văn-Hiên "Examen du Baccalauréat local et métropolitain".

Xin để lời mừng của cô-giao Đặng-văn-Chiêu và chúc cho nhi vụ tân-khoa được công thành danh toại cho phi linh danh hòa thọ niên.

Phạm-Kỳ-Dương

Nhân đàm

Tại chết lớn mà!

Có một lão kia văn-học lam-nham lại có tánh hay tự đắc xưng mình là tay học nho cứng, đọc báo thì nói ra đọc báo Tào, không thì ra xem đoạn chữ nho trong báo Nam-phong. Hễ lão thấy ai có ý ra mui vầu, thì lão càng làm bộ mặt nhà văn-sĩ. Lúc nọ lão tới làng kia vào ở đầu nơi nhà ông Phú-gia nọ được xin dạy chữ nho cho sắp trẻ trong làng.

Ông Phú-gia này tánh cũng sùng nho nên cho lão ở; thường khi lão đem những văn thi cũ của các nhà nho xưa làm mà ngâm-ngã để khêu với phú ông rằng của lão đặt ra đó. Phú ông tưởng thật là một đấng văn-hào nên có lòng yêu vì đến lão lắm.

Một ngày kia, bà nhạc-mẫu của Phú-ông qua đời, Phú-ông cậy lão làm một bài Văn-tế để tế mẹ vợ. Lão thấy nhơ lúc bấy giờ trong lòng rất nên lung-túng, mặt mày bần-thiêu khó khăn quá, trọn một đêm hai ngày thầy ta ngồi đặt, cơm nước bắt đểm, đi lại cứ bồi sủ sủ bồi, hao hết bốn giấy mực, nhưng mà thầy cũng còn ở trong vòng lung-túng mãi. Chừng gần đến giờ tế, nghe nói sắp bày nghi thức phẩm vật ra trước linh-sàng rồi còn chẳng bao lâu khởi sự tế-lễ, thì thầy ta càng linh-quinh hơn; may đầu thầy ta vớ "tự quyền văn cũ, tron

góc có bài văn-tế cha vợ, thầy ta mừng nức hổi-bà chép y nguyên không sai một chữ rồi đem trao cho ông Phú-gia lại lên mặt đất chỉ nói: "bài văn-tế này tôi đọc vậy, dẫu cho các nhà Đại-gia văn-chương tưởng cũng khó ăn qua được đó".

Đe dọa: tôi lúc đọc-chức, trò gia-lễ đọc lên nghe ra là TẾ CHA vợ nào phải tế mẹ vợ ở đầu?? Ai này ừ cười vợ bụng, còn Phú-ông thì giận cảnh hông "mới mần, lão rằng: C à, mi làm như thế, cũng mang ặt xưng (tuyệt) nho bà, mi phải cuốn gói đi khỏi nhà ta cho mau, đừng ở đó, mi dám cả gan tru-êo cha vợ ta à.... Đến nước vậy mà thầy ta cũng còn rằng cái: Ấy bởi tại bà già vợ ông chết lớn; chứ nào phải tôi đặt văn-tế lớn ở đầu....

Phê bình: Nực cười thầy nho hủ: Rung đùi chép văn cũ! Mẹ chết đời ra cha. Văn hay mà đi xù...!!

Phạm-công-KINH

Học sinh trường tỉnh Cànthor

Thời sự

Cànthor

CUỘC CHƠI LỄ 14 JUILLET

Cuộc chơi lễ Chánh-chung tại Cànthor, theo chương-trình đã đăng nơi số trước, thiên hạ trong tỉnh tự chơi cũng đông đảo. Nhờ 2 bữa đó (13 và 14 Juillet) được khô ráo, nên các cuộc chơi đều được trọn vui. Nhất là cô-đền năm nay, chẳng những là đi có hàng ngũ thứ tự, lại có chế thêm nhiều kiểu mới, như là chiếc ghế đua, rút giây thì mấy cái hình giầy bỏ dầm hơi một lượt, ai thấy cũng bắt cười. Thiên hạ vui chơi nhiều là nhờ có 3 đám hát (2 đám hát bộ Annam của bạn Vạn-thành-ban, hát trong rạp Casino và trước rạp hát bóng; còn nơi rạp Messner thì sáng dịp có hạn hệt cải lương Tân-thịnh ở Saigon đến hát); tối bữa 14 Juillet tại rạp Cànthor có đốt pháo-bóng của thợ Annam ở Tân-quới làm thật là xinh đẹp khéo léo đáng khen.

LỄ CUNG ĐÌNH-TÂN CỦA LANG TÂNAN

Năm nay đầu lễ 3 năm, làng Tânan ở tại Châu-thành Cànthor thuyết-lễ cung Đình thần cầu an cho bà lãnh trong làng. Chiều 6 Juillet khởi sự, có bày tiệc đãi viên quan chức sắc Tây Nam tề tựu đông đủ. Mang tiệc phục lễ thỉnh ra vô-ca xem hát bộ Annam. Bọn hát của M. Trần-ninh-Huê nhiều đạo kép hay lắm tưởng; đồ hát: sơn-thủy y giáp, càn đại thầy đều tốt đẹp. Bữa đó diễn thứ tướng "Tam tinh xuất thế" 3 con bướm thành người xuống trào nhiễu loạn. Kép hát nam nữ làm tưởng được tiếng ngợi khen tất cả.

Cuộc cúng đình này qua đi ngày 8 Juillet mới mồng, dân sự trong làng phi tinh xem hát xướng trong 3 ngày ấy.

BINH CHỖ ĐẠI

Độ vài ba tháng nay tại Cànthor số tuần-thành mỗi ngày đều ra sức bắt những chó không có huộc miếng giầy da nơi cổ, không khớp mõ (museler) và thả đi bầy trong châu-thành. Và lại lúc này thấy có nhiều con chó bị chứng xà-máu ăn lông rụng, lở-lói hoi-hám chạy cùng nơi; tuy nó không thiết có bệnh-dại, nhưng mà những chó có bệnh-hoạn như thế, ai rudi bị nó cắn nhảm cũng phải phòng ngừa gởi đi nằm nhà thương Saigon mà tiêm thuốc trừ bệnh chó dại tất cả. Nhà nước để phòng ra lệnh bắt giết chó mèo bệnh hoạn như thế thì là một việc rất hữu ích cho dân chúng lắm, bởi bệnh chó dại là một "chứng bệnh hiểm-nghèo" độc-dạ, chó dại cắn nhảm ai chứng một tháng trở lại, bệnh đại nguy nước sợ sáng, ăn uống không được, phát hiện ra thì thấy chết không phương cứu chữa gì được hết.

Con chó bị bệnh dại thường thấy bộ nó buồn bực, đau-ôm, đuôi quắp xuống miêng há ra bọt miêng chảy 2 bên, le lưỡi hoai, cặp mắt đỏ tiếng sủa khản-khản, dụng cái gì thì cắn cái nấy, thấy người ta thì nó hăm hăm muốn cắn, mấy chứng này hiện ra ít lâu thì con chó phát bại đi hết được rồi vài ngày sau phải chết.

Ông Bác-sĩ Pasteur là người nước Pháp có thí nghiệm rằng: cái óc con chó dại mới chết cũng độc như nước dãi của nó, vì nếu lấy một chút óc chó dại đem tiêm qua cho con chó thì vài ngày con chó phải bị bệnh dại liền. Nhưng mà cái óc con chó hoặc con chó dại mới chết đem ra để ngoài không khí cho đủ thì-giờ vừa phải thì cái chất óc ấy hết độc và thành ra một thứ thuốc để dùng mà tiêm cho con vật nào hoặc người nào nhiều lần thì trừ được bệnh chó dại liền.

Từ năm 1885 ông Bác-sĩ Pasteur tiêm thí-nghiệm vào người thì rất công hiệu. Từ ấy đến giờ, nhờ sự tìm kiếm của ông đây mà cứu không biết muôn vàn người bị chó dại cắn. Thận ăn dức của ông sánh tày "Tái-tạo".

Tại Saigon có sở Institut Pasteur để tiêm thuốc chó dại, nên trong lục-tỉnh hề người nào bị chó dại cắn thì quan thầy thuốc bôn tỉnh lập tức gởi lên nằm nhà thương Chợ-quán rồi mỗi buổi sớm mai đi ra tại Institut Pasteur tiêm thuốc. Tiêm trong ba tuần lễ mới đủ trừ bệnh chó dại.

Còn gì vui thú bằng?

Thật vậy, trong buổi phong tời tục bại, dức kém hạnh suy, luân thường diên đảo này mà chữ tôn đọc được một quyền tiêu-thuyết nào, hoặc một quyền tướng cải lương nào mà có bỏlech được một vài về đường đức dục và trí dục của chữ tôn và con cháu chữ tôn thì còn gì vui thú bằng. Phải vậy chăng chữ tôn???

Nếu như chữ tôn công nhận lời của ký-giả nói trên kia là hủ lý, thì chữ tôn hãy hỏi mua cho được tuồng cải lương mới xuất bản nhân đề "Tiết liêu Lương duyên" của tác-giả Lâm-doan-Chanh (Cairang) mà ngửa ngửa, ca, dục cho con cháu gái nhà nghe, thì chữ tôn sẽ đứng tại cuối, vừa lòng, êm tai, đẹp mắt.

Thưa chữ tôn, phi ra có năm cái bạc mà chữ tôn mua dặng sự khoái lạc hàng ngày, thì chữ tôn há đi nờ tuc sao???

Không, không đâu, chữ tôn không hề bao giờ đi tiêc bầy vậy đâu, ký-giả dầy dăm quyết.

Bởi ký-giả dăm quyết, nên ký-giả chàng nai thất công tôn của, xuất bản bôn tuồng "Tiết liêu Lương duyên" này, mong rằng chữ tôn chẳng phụ thì mai sau ký-giả sẽ còn xuất bản nhiều bôn tuồng có giá trị hơn nữa.

Mong thay! Mong lắm thay!!

Tuồng "Tiết liêu Lương duyên", nay đã in rồi, dầy ngót trăm trang, giấy tốt, phía sau có phụ thêm hai bài "Nữ-lưu-tương-khuyến" của cô Bạch-Tuyết. Hay lắm! hay lắm!! mua xem, bỏ qua rất ưong.

Đúng có quào gầy như vậy có ngứa thì lấy Pommade Cadum thoa, êm ái hết liền

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HUỖN
CỦA ÔNG
LƯO'NG-Y DEHAUT
uống trước khi dùng cơm,
thì **CHẮC ĐANG KHỎE MẠNH LUÔN**
và ngăn ngừa các chứng bệnh nguy hiểm bởi
tai huyết hư hay là ăn không tiêu mà sanh ra.
Thuốc huỷn này trị các chứng bệnh:
NEƯỚC ĐAU, AN KHÔNG TIÊU,
NANG BAO TỬ, CHÓNG MÁT,
KHÔNG THƯ THỜI.
BÁN TẠI NHÀ ĐÓNG LƯƠNG-Y
DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis
Paris, cũng khắp trong mấy
tiệm thuốc.

của ký-giả, giá mỗi quyền là năm cái, ở xa phụ thêm một cái hai tiền gởi. Mua sĩ có huê hồng nhiều, hãy mau thương nghị cùng người chủ bôn. Có gởi thư mua xin đề như vậy: M. Lâm-nguyên-Si, Instituteur à Cairang (Cànthor).

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

In vưa rồi
Tuồng hát Cải-lương
"TANG - ĐẠI GIẢ - GÁI"
Diễn làm tám màn.
Đủ bài bản, có thứ lớp.
Lời văn chải chuốt.
Cấu dòn thanh tao.
Đề bán tại:
Chợ-mới Nguyễn-thị-Mai và Lê-Mai
Cànthor: Bùi-bửu-Huân và
An-Hà-An-Quán.
Long-xuyên: Trầm-Khuê và
Tăng-khiêm-Tiết
Báclieu: Lâm-Phát và Đức-Mậu
Soctrang: Phước-Nguyễn và
Nguyễn-an-Chánh
Bai-xâu: Hà-Tai-Lợi
Phong-Thanh: Union Annamite và
aux Intérêts Mutuels.

Nota-- Kề từ đây vị nào mua sĩ nữa thì cùng đề lời rao giùm như trên đây.
Tuồng "Bửu-Cảnh Trưng-Duyên" đã cho ra kỳ nhì 5 ngàn cuốn đường in. Ai mua xin viết thư cho M. Mộng-Trần ở Phong-Thanh mà thương nghị.

Ai đau con mắt?

Có một ông thầy dưng y lịch trị về bệnh đau con mắt: nhặng có cườm, vậy cả, kéo máy chữa luận lâu mau miêng là còn thấy bóng đèn thì trị dặng, một phương thuốc rất nên thần hiệu đã trị dư trăm người rồi.

Nghĩ vì tiêm dặng phương thuốc hay công phu chẳng dễ lại dẫu nhem đi chẳng chịu phó bày ra mà giúp ích cho nhau kỳ là người có tội lỗi chung với xã hội.

Cứ theo lời rao này khác hẳn với bọn dưng y, nghề hay quí hơn tiền bạc.

Vậy ai có mấy chứng bệnh nói trên đây muốn rước thầy trị cho lành bệnh, hãy viết thư hỏi ngay Monsieur Trần-quang-Minh Pharmacie Centrale à Baclieu thì tiệm này sẵn lòng chỉ giùm cho, còn như người nào có quả hàng vì thì trị giùm làm phúc không tính tiền chi hết.

TRẦN-QUANG-MINH

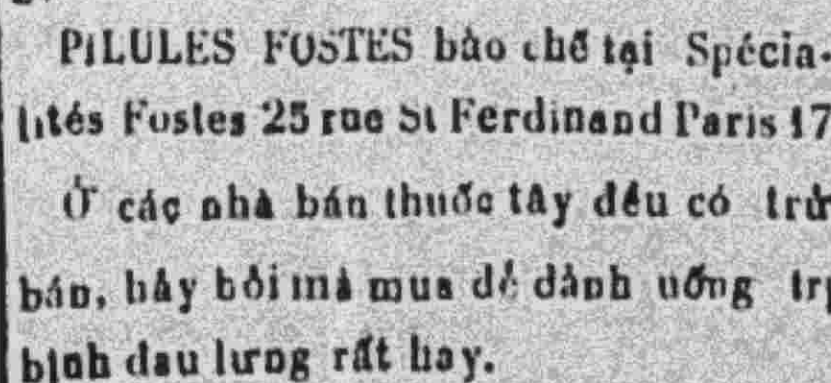
Chợ-tiệm NGUYEN-TIẾN-HÀM, kính mời
CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE

500.000 quang

Ai muốn thử sức mạng làm giàu trong nháy mắt thì mua mandat 20 quan
 đóng cho **BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, RUE PAPIÈRE, MARSEILLE**.
 (FRANCE), còn sau sẽ đóng 10 tháng nới tháng 30 quan nữa. Trời náo lại có
 biết chừng đâu, nên làm thử lần 1

Cửu Trường-lôn
1er clerc de Me Dartiguenaw avocat
Saigon

500 000 *quang*

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère 8, Marseille (France)
 còn sau đó 16 tháng, mỗi tháng 20 quang, thì mình được làm chủ việc việc
 cái số của mình mà chờ ngày trăng lành tiền.

Sách này cốt là nói về luật pháp nhưng sách đặt-dễ thì theo lối tiên-thuyết, cũng có lúc bí-ai có hồi bí lạc như trong các tiên thuyết khác vậy. Bởi cho nên sách

Sách có trữ ban lại nhà Xn-Quán Hậu
Giang Cantơ.

Giá mỗi cuốn 0\$40

Nguyễn-thời-San.—Thợ đổi ván

mua nhiều và bán lại số tín huê hỏng

Tiếp theo

Hàng lối thói khôm mèn đen kịch, um
tàn ngon sống liếng reo vang; đến
chiều, được biển dương lai-lãng đầy
trăng, may nhà của Quang-Quy cao
càng và chắc nên không hề chi rớt.
Gây lâu nghe rột rột, Quy ngó lên thấy
cộtбет nước nhà, thiên tai khiến xảy ra,
gợn gió lùa mưa bay đầy mặt. Chàng
than: thiệt đang lúc phong vân mịt
trải, phận an nhân thành phận linh-
đinh, đất bằng nổi sóng thình-lhòch, họa
trời xuống hưng tai chẳng kiếp. Còn
Kim-Hoa ngồi ôm Hửu-Trí, mắc lo nổi
đông cơn mà quê lạnh lẽo cả ngày
lâu. Càng cô ấy, nước thêm cho
lắm, vầng cát nhà, sự bề sự này chất vạ
còn đang lại.

Qua ngày sau nước ròng, hai lần lần
cạn lòi bờ. Vợ chồng Ngự-quang-Quy mới

bước ra xem; rừng xanh cây cỏ sơ sơ
nhánh trổ gốc xiêu; chim mất ở rí
sầu, chiều chích bạn không nơi dùm đỡ
đoái lại ngư gia đắm chơ, khi xưa d
sợ, bị đắm liệc-phong trà llob càn
hóa diêu tàng. Thật cuộc phù thế như
ngọn đèn nhấp nháy, đèn sao gió lạ
vị khôn che, việc lớn vòng ví thầ bôn
tràng, mới lổ mọt rọng người, bóng chủ
vắng mây tuông khó căng.

Thấy như vậy, Qui ban rằng: Ở lưu-ly thoát kiếp đường xa thăm, chôn khóc con, vợ tuổi chồng, sông Cửa lớn kết oán vì biển-dông, dành đem lương sông chôn vùi dân lương thiện ngọn thủy triều rất mãnh liệt, đẩy đưa thân qui di-lộ muôn năm, thời thời cõi Trần-gian nơi tục, nơi tiên cảnh an thắm; nem kha giết mộng ấy danh thủy nhau.

Quang-Gôi hiệp với mấy chú trai to
trong xóm, rủ-rua làm nghĩa, vớt th
hải cẩu lảng dựa đường, thăm thi
thay rào có hòm rương, miêng là đ
khởi nơi cầu hát. Xong rồi, ai về nh
ấy, giẻ rác-rò phượng-phất bởi b

tựa hồ như vong hồn linh lạ ơn người
[r] kỷ!

Bí danh núp bóng gương nga, luồn
cầm tạo-hóa trắng già đa đoan, vù
thân dòng nước sóng van, cốt hải cá
đập diêm màu tó: sương, tuổi lên vào
uống từ trước!

Một hôm vợ chồng đánh tranh nhóm
móc thảo-đương, rồi chàng lo việc làm
án như khi trước. Lúc đi dọc đường
quanh cơ lạnh ngắt như tờ, đầu chúi
ở lạc rên lơ mờ xanh; một vầng cây
cả lia nhánh, nước trời trong vắt dựa
gành thây đầu... (lúc trước đây đây
hàng chài lưới, tại đây kẻ đầu vục
người cùi gành, hồi bị bão-lũ nên
thành vao nhà cửa).

Chàng thấy cái thảm trạng này, tái
đau sâu chí xiết, như hình thối từ
trên hi; chàng ben gần gương đi làm,
trường nước, ngực chịu xấp, tay đẩy ra
chưa đủ bước lần mò sang được, cho
đến trưa mà cá tôm chẳng được bao
nhiều. Chàng mới thà... thôi, rằng chỉ
đến chỗ buoi cây nhiều, họ may
có loại thủy tộc ăn bằng miệng. Tỉnh

rồi chàng mới đi vừa tới nơi, bỗng
liền xấp chạy khản, mặt như chàm, t
hoàn hốt và chạy và ngó lại..... là
vật gì mà không đuổi được vậy? Thôi đ
lớn coi vật chi đây.

Lúc này Quắc-Quì định thò tay
thần, cũng nhờ ánh mặt trời dọi sáng
tỏ rõ thật cái rương da rất lớn, sẫm
màu đen, bởi tại sống bởi cây dớn
nên rách trầy u cục u nần.

Bây giờ chàng mới men men đi lại gần, dò rương ra xem, thì đầu rương đã khóa chắc, mà chong mạy có một chìa khóa còn mạy dựa quai rương. Chàng nghĩ đây mới là chìa khóa, thì thấy dây vàng bạc. Thời vận đã hiển đạt, song Qui còn sợ của tác thường dò Am-li, chàng nhớ lại câu Vô cơ nhi đắc thiên kim, hết hữu dục phước, tất hữu đại họa. Chàng mừng ngai ngai, mắt đảo đảo ngo còng ngo còng, thấy một cột buồm lớn lớn quai đầu dơi cội của khách Hải-nam, chàng mới nghĩ rằng: chắc bọn này gặp trận phong ba, ghé đánh gỏi cho lạng lạng giữ, người vại đã định làm mối

thơm cho miệng cá, cái rương này há
không đau xa lạ, chủ đời của đồ
tập vào đây, vậy ta xin tạm đỡ của
dặng muốn là tiệm vớt này thì
mai tặng cho yên lòng người
suối mới phải mặt kẻ hương-gian.

Đoạn trong Nguyên-quang-Quí là
đặt vật trong vế tò phẩn cho vế
đầu dưới,... rồi chăng sợi sắn d
chen, thuê thuyền mướn bèo ron. x
Nam sáu chiếc thuyền thả theo dòn
nước, trong ngày vớt dăng hỏn còi th
chết đằm, chàng mua hom liệm r
chôn cất lử tử.

Các việc an bài rồi, vợ chồng Quang
Quai soạn sách trong vật học vàng cùng
thu xếp áo quần đồng trở về cơ-buồng
Kể chi những việc hành thiện, mần
mê mẩn nước xóm làng là đây!
Làng xóm sao diễm sương mù mịch,
Và tựa làng in nét đậm đà.

(Sưu sẽ tiếp)

CÓ BẢNG CẤP CỦA HỘI ĐẤU XẢO MỸ-NGHỆ HÀ NỘI BANG KHEN
DIPLOME DE MERITE EXPOSITION DES BEAUX ARTS DE HANOI 1922
Cordonnerie - Chapellerie - Tonkinoise
GRAVURE SUR METAUX ET MARBRE

NGUYỄN CHÍ HÒA

83 Rue-Catinat - Saigon

Kính cùng QUI-VI đáng rõ. Tôi có 30 thớt BẮC-KY giới ĐONG GIAY, LAM NON theo kiểu AU-CHAU kim thời. GIAY đóng bằng DA-TÂY hết, NON làm bằng CÂY-MÓP thiết kế, lớp NIXAM, BỐ TRẮNG VÀ BƠ-VÀNG đỏ kiêu. Tôi cũng có thớt KHẮC CON DẤU ĐỒNG VÀ CHẠM MỘ-BIA ĐA CẨM-THẠCH ĐỀ MÃ. Tôi đã BÀN-SỈ ở LỤC-TINH thiết kế, đã có nhiều vị rất tin cậy và khen ngợi NON VÀ GIAY của tôi am. Thiết kế sang và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Tôi cũng có BÀN GIAY-HÀ ĐA LANG GIẾP DA-LANG VÀ NHUNG đỏ màu GUỐC BẮC-KY SƠN ĐEN QUAI-NHUNG QUI-VI. Tôi rất vui lòng gởi ảnh tôi sẽ hời âm lập tức có giá BÀN-SỈ riêng thiết kế cho việc buôn bán của ĐONG-BANG ta được thành lợi trong anh traoch này tôi hết lòng cảm ơn.

NGUYỄN-CHÍ-HÒA, Kính mời

TRẠI THỢ MỘC, CHẠM VÀ CÁN HIỆU
Nguyễn-long-Thao

Tại CỤ LẠI THƯỜNG (HƯỚNG COLONNIES)

Sáng tạo gần 40 năm rồi, từng thao nhiều kiểu khéo léo.

Gỗ đóng sang và đẹp do các thứ bần: ao, dài, vắn, tròn vuông khéo lạ. Tô áo hoặc trơn có kiến soi, mặt, 2 mặt, tứ thớt trơn cán, tứ bề sách và dễ rửa, Bàn viết, bàn rửa mặt cùng bàn salon trơn bộ. Ghế trường kỷ, ghế ngồi nhiều kiêu Vàng gỗ một tấm liền chương ngựa thừng, chương tiện hoặc chương voi đọi Điện lồng sơn mài và cán. Khay, nốp chương đều, dài kỷ.

Những món kể trên đây dùng toàn cây danh mộc Trắc, gỗ, cam lai mà đóng chế kiểu kim thời.

Kính mời quý ông quý bà muốn mua nay là đặt món chỉ thớt tôi sáng lòng làm theo yêu ý. Trại tôi cũng có lãnh làm ao lam thành vọng của chạm sơn thép

Nguyễn-long-Thao

Chuyên kinh cáo

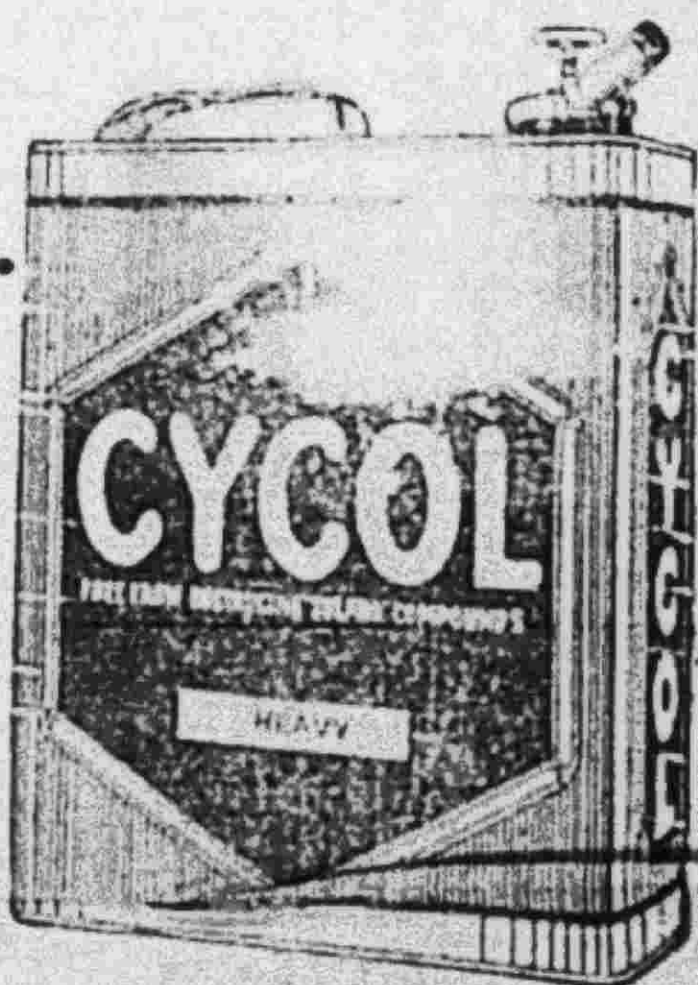
SÁCH MỚI XUẤT BẢN

"LỐI ĐƯỚC PHONG TÌNH" quyển thứ tư mới in rồi, có bán tại nhà:

"AN-HA AN-QUÁN CANTHO".

Quyển này là quyển cuối xin chư khách quan mua xem cho toàn bộ.

Dầu nhớt hiệu CYCOL

DẦU NHỚT HIỆU CYCOL là một thứ dầu nhớt ở các mô tại Kim-Sơn (Californie) thuộc về xứ Huê-kỳ. Cả thế giới đều có thứ dầu này sau khi đã thử dầu ở xứ này.

Thứ dầu nhớt hiệu Cycol dùng tiện lợi, dầu vì hơi nóng trong máy dầu có cao toả ra nó cũng không lan không chảy và lại chất nó rất tinh-khiết, không có cặn-cáo gì cho nên dùng nó thì xe chạy đến 3.000 kilômètres mới thay nó một lần chứ không phải như mấy thứ dầu xấu 1500 kilômètres thì phải thay.

Hơn ai cũng muốn dùng thứ dầu tốt dạng để quay máy cho dầu nhớt này đặt thì nó đóng nó quết chung quanh

hai piston làm cho máy gát khó quay. Ngặt vì dùng dầu lỏng thì lại có nó d. chịu nóng và máy rồi một lát nó tan chảy đi nên thì cũng không tiện. Một thứ dầu nhớt hiệu Cycol này c. tạo một cách rất hoàn-hảo: nó vừa lỏng mà vừa giữ chịu nóng, cho nên xe hơi mà dùng nó thì tiện lợi lắm. Ai muốn mua dầu nhớt hiệu Cycol xin đi tới An-Hà An quán vì chỗ quán là đại lý cho hãng "The Associated Oil Company" tại tỉnh Cantho.

Bản quán lại có trữ bán thứ DẦU LỬA HIỆU CẢI ĐỒNG HỒ, hiệu CẢI TẮC hai thứ dầu này là chính hiệu Huê-kỳ, thấp không có khói, ít hao, mà sáng lắm. Giá bán thì cũng như mấy hiệu dầu lửa khác.

Sách hữu ích nên mua mà xem

Nhớt là máy ông. Nhưng chức năng giúp việc quan và máy ông Điện-Chủ nên mua để dành trong nhà rất nên hữu-dụng trong cơn có việc.

Giam người đợi một năm cho đến tới sao cho khỏi việc này việc kia. Ấy từ nhiên ai tranh cho biết.

1- Vay mượn biết Phân sự nhưng chức phụ là quan Biện-lý ra thế nào? Thì mua "TƯ AN-TRA PHÁP LỆ" của ông Võ-văn-Thơ, giá là.....2\$00

2- Muốn rõ thế nào của Sơn-từ hôn-thú và Hộ-dân, nên mua cuốn "SƠN TỪ HÔN THÚ" của ông Võ-văn-Thơ, mới in rồi, giá là.....2\$00

3- Muốn rõ việc kiện tụng đến tòa công hết thấy những người làm dân nhà nước ra thế nào, nên mua quyển "TƯNG-TU THẾ LỆ" của ông Võ-văn-Thơ dịch ra chữ Quốc âm ra rõ, giá.....1\$40

4- Muốn biết phân sự nhưng chức có quyền Giao-trắc và thi hành án trong vụ kiện hộ của người Đồn-quốc, như Trưởng Tòa nên mua cuốn "THỰC-KIỆM-MÔT" của ông Dương-văn-Men giá là.....3\$00

5- Muốn thao về việc làng thì nên giấy tờ Sấm và cổ điển-thổ-ghe cổ truyền. Chia gia-tai. Cho vay đất nợ. Lưu chương. Con niêm. Khẩn và mua đất, giá đất Nhà nước. Muốn học-đo đất: nên mua cuốn sách "SÁCH THƯỜNG DUNG" của M. Trần-Kim, giá là.....2\$00

6- Muốn mua sách về cơ cấu cuốn tướng "KIM THẠCH KỶ DUYÊN" của ông Bùi-quang-Nghĩa kể là ông Thủ-khoa Nhảy, ấy là một án văn-chương rất đáng và mấy chữ nào khó đều có giải nghĩa rõ ràng dưới mỗi từ. Giá mỗi cuốn là.....0\$80.

Nhà báo An-nam muốn cho sách của mình được rành rẽ, thì nên mua cuốn Pháp biên chép ở sách của ông Đỗ-văn-Y Quân-lý nhà in Hà-giang Cantho. Sau thư sách nói trên đây, như Quý-vị có mua xin phụ thêm 0\$21 là tiền gởi một quyển.

Có trữ bán tại Nhà in Hà giang Cantho. Xin viết thư và mandat cho M. Đỗ-văn-Y Quân-lý AN-QUÁN AN-HA CANTHO.

Lời rao

Xe máy mới từ 65.000 đến 130.000 xe Peugeot bán y giá bán lớn Saigon. Có bán đủ đồ phụ tùng xe máy, khăn đen, biếc, giày, quần, quần áo, đồ chơi.

Ngày bán hàng, bán báo, đèn tây nhiều kiêu. Pháo tây làm thật giống, quý ông ở xa muốn biết giá bán, xin hỏi mục lục "Prix courants". Bản hiện sáng lòng gởi cho không.

Trương-văn-Hạnh (64A Tòa hồ Nadeo)

Lò gạch Annam

Lò gạch Annam hiệu PHAN NHIEU A MÃI GIAM PHU THAON (CANTHO) có bán đủ các thứ gạch thiếp-lát. Quý khách muốn mua xin gởi thư cho L. NHIEU mà thương nghị.

Sách mới xuất bản

Mới đây quan Tri-phủ Ninh-giang Bắcký là ông Bùi-thịm-Cần mới xuất bản bộ "KIM-VÂN-KIỆU" của trịnh "5 Những bộ Kim-Vân-Kiểu xuất bản lâu nay tưởng chưa có bộ nào giải nghĩa rõ ràng và tường-tất như bộ này. Quan Phạm-vân-Thư Tổng-Đốc Nam-Định duyệt bộ sách này có phê rằng: Vừa đây tiếp ông Bùi-thịm-Cần tri phủ Ninh-giang đệ duyệt bộ Kim-Vân-Kiểu chú giải là thủ mục của cụ ông Bùi-thịm-Cần bản soạn tập từ khi chủ bút Đông-Vân-Nuật-Bao, nghiên cứu hết nội kinh ngoại truyện, không hề sót một chi tiết. Qua suốt sử chép bằng chữ nho, chủ tịch, dùng tiếng quốc ngữ, từ ba mươi năm bút tâm, mồ hôi, nước mắt, nước mắt, đến nay tinh thần mới thành bộ sách có giá trị đáng trọng truyện.

Và trong sách này những điển-tích chép bằng chữ nho, người nào muốn học thêm chữ Hán coi thật có ích. Ai là người thích văn nôm tưởng cũng nên sắm một bộ Kim-Vân-Kiểu chú thích này để vào thư phòng.

Có bán tại nhà An-quán Hà Giang.

Giá mỗi cuốn 0\$70

An-Phong

Bijouterie soieries de Chin et du Tonkin

Kính trình cùng lực châu Quý khách đáng rõ: tiệm tôi mua bán hơn năm năm bán ròng hàng lâu, nhưng là văn xuyên ánh nhiều, cũng là hàng vườn, nhuộm đen diệu lạng thật tốt, không để trở tới nào ý, vì tôi mua bán đã lâu, nên tôi hết sức lựa chọn thợ nhuộm, nhuộm rồi và hớt chải tốt, nên các nơi khác đồ cầm châu, hoa tư các, cũng xá lực soạn bác thảo, lực soạn thượng hảo đến có đủ thứ, còn hàng bác như, bằng không thể bì kịp hàng của tôi, và giá: tôi bán lại rẻ. Còn đồ mặt, trang sức, the, lương-lực đồ thứ, tôi lãnh tại đây, cũng rất tốt. Muốn mua xin đi tới, như vì nào muốn mua xin gởi contre remboursement.

Cao-lãnh: Nguyễn-xuân-Trước
Cần bạch

Sách mới lại

Kim-vân-Kiểu giải nghĩa mỗi cuốn 0\$35
Nhị độ Mai 0.40
Gia phả 0.40
Một nàng nhà trẻ 0.40
Về Saigon 0.10
Về mây bay 0.10
Cung oán 0.10

Kim-Vân-Kiểu, Cung-Oán, Kim-Thạch kỳ-duyệt là những sách rất có tiếng xưa nay, văn-chương tuyệt-bút, tình từ thâm trầm, tác giả là những tay trứ-danh trong văn giới nước ta. Những người ham đọc sách nên mua mà xem. Ấy là những sách vừa có ích về đường văn-chương vừa có ích về đường đạo đức.

Ai muốn mua xin gởi thư đến cho: "AN-QUÁN AN-HA CANTHO"

Hai thư thuốc hay

Thuốc "TRẦN-THÀNH CHỈ KHUẤT HOÀN" là một thứ thuốc vị khí ôn-bổa chống lỵ, giá trị, dân-dân dân-bà mới ho, hoặc ho lâu, ho lao, ho ra máu ho có đờm, ho sần hậu, dùng nó trong vài ngày thì thấy làm hết. Chàng biết bao nhiêu người đã dùng rồi, đều gởi thư đến khen ngợi chàng chàng. Cách dùng thì khi mua thuốc sẽ có gởi toa cho cứ do theo đó.

Giá bán hộp nhỏ 5 miếng.....0.30
Hộp lớn 10 miếng.....0.50

Thuốc "TRẦN-THÀNH CHỈ KHUẤT HOÀN" cứu bệnh mà thuốc dùng toàn sự cốp mà luyện chế ra. Làm người mà đã trên năm sáu tháng mà khi dùng trong tuần lễ thì thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào mắt ngứa và mắt lác. Cách dùng đã biên vào trong toa, khi mua sẽ gởi theo.

thuốc.

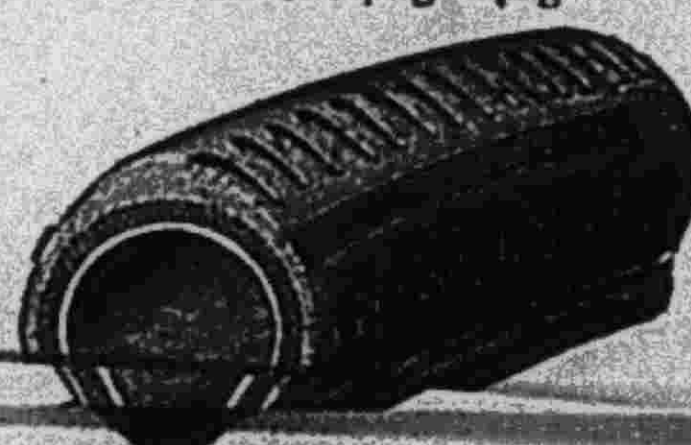
Giá bán: Một vỏ.....0\$40
Xin rằng coi chừng thuốc giả—cứ để thư cho M. Trần-đao-Nghĩa quân-sự An quán An-Hà CANTHO thời thuốc gởi lại

Có bán

Vỏ xe thượng hạng

Giá bán mới sửa lại cho những vỏ và ruột xe kéo và xe máy

HIỆU Bergougnan
thứ thượng hạng

Vỏ xe kéo mới cái, giá là 6\$ 50
Ruột xe kéo mới cái giá là 2, 25
Vỏ xe máy mới cái giá là 2, 30
Ruột xe máy mới cái giá là 1, 20

360 trở bán tại:

Garage Trần-đat-Nghĩa CANTHO
Tiệm Trần-Phước Nghĩa
" A. Ciana Biền Hòa
" K. Peysson Paom-Peom
Hàng chính cho Nam kỳ và Cao-mên
L. DESMARQUOY et Cie 81 đường
Pellerin ở Saigon.

Giá rẻ!!! Giá rẻ!!!
KÍNH CÙNG QUI-VI RỒ:

Bản-hiệu mới tiếp được một kỷ viết kẹp theo lá to "Porle plume à réservoir" à remplissage automatique, cóagra bằng métal nickelé đẹp, không thua gì các hiệu khác.

Giá định bán rẻ, mỗi cây.....0\$60

Ai mua nhiều về bán lại B cây, giá chắc là.....0\$00

Thứ viết này không phải xấu mà bán rẻ, dùng để viết của các trường Langas gởi qua, nếu gởi gởi kỷ càng thì cũng dùng lần đầu.

Kỷ này lại không bao nhiêu; như Quý-Vị cần dùng viết thư đến mua mau mau kẻo hết.

Xin để thư và mande cho:

M. ĐỖ-VĂN-Y
Quân-lý An-Quán An-Hà CANTHO.

Lo Gérant: ĐỖ-VĂN-Y

Certifié d'insertion

Lo Gérant:

Signature

CANTHO, le 16 juillet 1921
Vérifié: 900 exemplaires

CANTHO IMPRIMERIE DE L'QUEST

de l'insertion conf.

L'Imprimeur

Signature